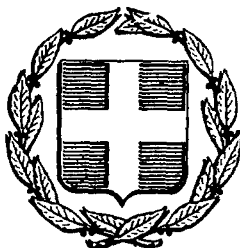

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 17 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1976 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 36

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 265

Περὶ τῆς εὐθύνης τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν:

Ἄρθρον 1.

1. Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας εὐθύνεται διὰ πράξεις ἢ παραλείψεις αὐτοῦ μὴ σχετιζομένας πρὸς τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων του κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ἢ ἄλλων εἰδικῶν ποινικῶν νόμων.

2. Ἡ ποινικὴ δίωξις ἐπὶ τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ περιπτώσεων ἀναστέλλεται ὑποχρεωτικῶς μέχρι τῆς καθ' οἱονδήποτε τρόπον λήξεως τῆς θητείας τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας.

Ἄρθρον 2.

1. Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας εὐθύνεται διὰ πράξεις αὐτοῦ σχετιζομένας πρὸς τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων του μόνον ἐφ' ὅσον αὗται συνιστοῦν ἐσχάτην προδοσίαν ἢ ἐκ προθέσεως παραβίασιν τοῦ Συντάγματος.

2. Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας διαπράττει τὸ ἔγκλημα τῆς ἐσχάτης προδοσίας ὁσάκις οὗτος, χρησιμοποιῶν τὴν ἰδιότητά του ταύτην καὶ τὰς ἐκ τοῦ Συντάγματος ἐμπεπιστευμένας αὐτῷ ἐξουσίας, κατέλυσεν ἢ μετέβαλεν ἢ ἀποπειρᾶται νὰ καταλύσῃ ἢ μεταβάλῃ διὰ βίας τὸ πολίτευμα τῆς Χώρας.

3. Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας διαπράττει τὸ ἔγκλημα τῆς ἐκ προθέσεως παραβιάσεως τοῦ Συντάγματος ὁσάκις ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του ταύτην προβαίνῃ ἐκ προθέσεως εἰς ἔκδοσιν πράξεως ἢ εἰς ἄλλην ἐνέργειαν ἢ ὑποπίπτῃ εἰς παράλειψιν ἀντικειμένην εἰς ἐπιτακτικὴν διάταξιν τοῦ Συντάγματος, ἐκ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ἀτομικῶς καὶ ἄνευ διακριτικῆς εὐχερείας ἀσκουμένας ἁρμοδιότητας, συνεπείᾳ τῆς ὁποίας ἐπῆλθε σοβαρὰ διατάραξις τῆς λειτουργίας τοῦ πολιτεύματος.

Ἄρθρον 3.

1. Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας διαπράττων τὸ ἔγκλημα τῆς ἐσχάτης προδοσίας τιμωρεῖται δι' ἰσοβίου ἢ προσκαίρου καθείρξεως, ἐκπτώσεως ἐκ τοῦ ἀξιώματός του καὶ ἰσοβίου ἢ προσκαίρου ἀποστερήσεως τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων.

2. Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας διαπράττων τὸ ἔγκλημα τῆς ἐκ προθέσεως παραβιάσεως τοῦ Συντάγματος τιμωρεῖται δι' ἐκπτώσεως ἐκ τοῦ ἀξιώματός του καὶ ἀποστερήσεως τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων ἀπὸ δύο μέχρι δέκα ἐτῶν.

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ παραγραφὴ τοῦ ἐν ἄρθρῳ 2 παρ. 2 προβλεπομένου ἐγκλήματος ὁρίζεται διετής, ἡ δὲ τοῦ ἐν ἄρθρῳ 2 παρ. 3 προβλεπομένου ἐνιαυσία.

2. Ἡ προθεσμία τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον παραγραφῆς ἀναστέλλεται ἐφ' ὅσον χρόνον διαρκεῖ ἡ κυρία διαδικασία καὶ μέχρι τοῦ ἀμετακλήτου τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, ἐν μὲν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 2 ἐπὶ ἓν ἔτος, ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 3 ἐπὶ ἓξ μῆνας.

Ἄρθρον 5.

1. Τὴν ποινικὴν δίωξιν κατὰ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας διὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 2 ἐγκλήματα ἀσκεῖ ἡ Βουλή, δι' ἀποφάσεώς της λαμβανομένης διὰ πλειοψηφίας τῶν δύο τρίτων τοῦ συνόλου τῶν μελῶν αὐτῆς. Ἡ δίωξις ἐνεργεῖται ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 86 τοῦ Συντάγματος Εἰδικοῦ Δικαστηρίου.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ποινικὴ δίωξις ἀσκεῖται κατόπιν προτάσεως περὶ κατηγορίας καὶ παραπομπῆς εἰς δίκην τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας.

3. Ἡ πρότασις κατηγορίας εἶναι ἀπαράδεκτος ἐὰν δὲν εἶναι ὑπογεγραμμένη ὑπὸ τοῦ ἑνὸς τρίτου τοὐλάχιστον τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τῆς Βουλῆς καὶ ἐὰν δὲν ὁρίζῃ ἐπακριβῶς τὰς πράξεις ἢ παραλείψεις τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ἐπὶ τῶν ὁποίων αὕτη ἐρείδεται καὶ δὲν μνημονεύῃ τὴν παραβιασθεῖσαν διάταξιν τοῦ Συντάγματος.

Ἄρθρον 6.

Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον πρότασις, ἅμα τῇ παραδόσει της εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς ἀνακοινοῦται εἰς τὴν Ὁλομέλειαν τοῦ Σώματος καὶ γνωστοποιεῖται εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας. Ἀκολούθως αὕτη διανέμεται εἰς τοὺς Βουλευτὰς καὶ ἐγγράφεται ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς παραδόσεώς της εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν. Ἡ πρότασις αὕτη συζητεῖται κατὰ τὴν σειρὰν ἐγγραφῆς της, ἐκτὸς ἐὰν ἡ Βουλὴ κηρύξῃ ταύτην κατεπείγουσαν κατὰ τὸ ἄρθρον 76 παρ. 1 τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς καὶ ὁρίσῃ ἑτέραν ἡμέραν συζητήσεως.

Ἄρθρον 7.

1. Ἡ ἐνώπιον τῆς Ὁλομελείας τῆς Βουλῆς συζήτησις περιορίζεται μόνον ἐπὶ τῆς λήψεως ἀποφάσεως περὶ διεξαγωγῆς ἢ μὴ προανακρίσεως. Κατὰ τὴν συζήτησιν, δύναται ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας νὰ παραστῇ καὶ ἀκουσθῇ αὐτοπροσώπως ἢ ἀπαντήσῃ ἐγγράφως ἐπὶ τῆς κατηγορίας, τῆς ἀπαντήσεως ταύτης ἀναγιγνωσκομένης πρὸς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ Προέδρου ταύτης.

2. Ἡ ἀπόφασις λαμβάνεται διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας καὶ διὰ τῆς πλειοψηφίας τοῦ ἄρθρου 67 τοῦ Συντάγματος.

Ἄρθρον 8.

1. Ἐὰν ἡ Βουλὴ ἀποφασίσῃ περὶ μὴ διεξαγωγῆς προανακρίσεως, ἡ πρότασις κατηγορίας τίθεται εἰς τὸ ἀρχεῖον, δὲν δύναται δὲ νὰ ἐπαναληφθῇ.

2. Ἐὰν ἡ Βουλὴ ἀποφασίσῃ περὶ διεξαγωγῆς προανακρίσεως, ἐκλέγει διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας καὶ ἄνευ συζητήσεως, ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς, δωδεκαμελῆ Εἰδικὴν Ἐξεταστικὴν Ἐπιτροπήν, πρὸς διεξαγωγὴν τῆς προανακρίσεως. Διὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς ὁρίζεται συγχρόνως καὶ ἡ προθεσμία διεξαγωγῆς τῆς προανακρίσεως, ἡ ὁποία δὲν δύναται νὰ εἶναι μεγαλυτέρα τῶν δύο μηνῶν, δυναμένη νὰ παραταθῇ δι' ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς κατὰ ἕνα εἰσέτι μῆνα.

3. Ἡ ἐπιτροπὴ συγκροτεῖται καὶ λειτουργεῖ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς καὶ ἐκλέγει ἐκ τῶν μελῶν της εἰσηγητάς, ἔχει δὲ ἁπάσας τὰς ἁρμοδιότητας τοῦ Εἰσαγγελέως Πλημμελειοδικῶν.

4. Ἡ Ἐπιτροπὴ προσκαλεῖ τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας ὅπως ἐὰν ἐπιθυμῇ, ἀπαντήσῃ ἢ ἐκθέσῃ τὰς ἀπόψεις του ἐγγράφως ἐπὶ οἱουδήποτε στοιχείου τῆς προτάσεως κατηγορίας.

5. Ἡ Ἐπιτροπὴ δύναται εἴτε ν' ἀναθέσῃ εἰς ἓν ἢ πλείονα μέλη της εἴτε νὰ παραγγείλῃ εἰς τὸν παρ' ἐφέταις ἢ πλημμελειοδίκαις εἰσαγγελέα τὴν διενέργειαν ὡρισμένων προανακριτικῶν πράξεων.

Ἄρθρον 9.

1. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον Ἐπιτροπὴ ὀφείλει νὰ περατώσῃ τὸ προανακριτικὸν αὐτῆς ἔργον ἐντὸς τῆς ὑπὸ τῆς Βουλῆς ταχθείσης προθεσμίας καὶ νὰ ὑποβάλῃ εἰς αὐτὴν τὰ συλλεγέντα ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα, μετὰ ἠτιολογημένης ἐκθέσεως, περιεχούσης καὶ πρότασιν ἐπὶ τῆς κατηγορίας. Ὑπὸ τῶν διαφωνούντων μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ὑποβάλλεται αὐτοτελὴς ἔκθεσις.

2. Αἱ ἐκθέσεις τῆς Ἐπιτροπῆς, ὡς καὶ τὰ συλλεγέντα ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα καὶ λοιπὰ ἐν γένει ἔγγραφα, κατατίθενται εἰς τὸ Προεδρεῖον τῆς Βουλῆς.

3. Αἱ ἐκθέσεις τῆς Ἐπιτροπῆς διανέμονται εἰς τοὺς Βουλευτὰς ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταθέσεώς των εἰς τὸ Προεδρεῖον.

4. Οἱ Βουλευταὶ καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας δύνανται νὰ λάβουν γνῶσιν τῶν εἰς τὴν ἁρμοδίαν Ὑπηρεσίαν τῆς Βουλῆς κατατεθειμένων ἀποδεικτικῶν στοιχείων καὶ λοιπῶν ἐν γένει ἐγγράφων.

5. Ἐὰν ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν ὑποβάλῃ τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐντὸς τῆς πρὸς τοῦτο ταχθείσης προθεσμίας, ἡ Βουλὴ διορίζει ἄλλην Ἐπιτροπὴν ἢ προχωρεῖ ἄνευ ἐκθέσεως εἰς τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῆς προτάσεως τῆς κατηγορίας.

6. Αἱ ἐργασίαι τῆς Ἐπιτροπῆς δὲν ἀναστέλλονται λόγῳ λήξεως τῆς συνόδου τῆς Βουλῆς, παύουν δὲ λόγῳ λήξεως τῆς περιόδου τῆς διορισάσης αὐτὴν Βουλῆς.

Ἄρθρον 10.

1. Ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς προτάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς διεξάγεται μετὰ πέντε τοὐλάχιστον ἡμέρας ἀπὸ τῆς διανομῆς εἰς τοὺς βουλευτὰς τῆς ἐκθέσεως αὐτῆς, τὸ βραδύτερον δὲ ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ ταύτης.

2. Κατὰ τὴν συζήτησιν δύναται ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας νὰ παραστῇ καὶ παράσχῃ διευκρινίσεις.

3. Ἡ ἀπόφασις τῆς Ὁλομελείας τῆς Βουλῆς περὶ κατηγορίας καὶ παραπομπῆς εἰς δίκην τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας λαμβάνεται διὰ τῆς ὑπὸ τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 49 τοῦ Συντάγματος ὁριζομένης πλειοψηφίας. Ἡ ἀπόφασις περιλαμβάνει καὶ τὴν ὁριστικὴν διατύπωσιν τῆς κατηγορίας, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας.

Ἄρθρον 11.

1. Ἐὰν ἡ Βουλὴ διαλυθῇ πρὸ τῆς καταθέσεως τῆς ἐπὶ τῆς προανακρίσεως ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ νέα Βουλὴ ἐκλέγει ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς πρώτης συνόδου αὐτῆς, νέαν Ἐπιτροπήν, ὁρίζουσα συγχρόνως νέαν προθεσμίαν διεξαγωγῆς τῆς προανακρίσεως, κατὰ τὸ ἄρθρον 8 παρ. 2.

2. Ἐὰν ἡ Βουλὴ διαλυθῇ μετὰ τὴν κατάθεσιν τῆς Ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς προτάσεως διεξάγεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς πρώτης συνόδου αὐτῆς καὶ μετὰ πέντε τοὐλάχιστον ἡμέρας ἀπὸ τῆς διανομῆς της εἰς τοὺς βουλευτάς.

Ἄρθρον 12.

1. Ἐὰν ἡ Βουλὴ ἀπορρίψῃ τὴν περὶ κατηγορίας πρότασιν, οὐδέποτε δύναται νὰ ἐπαναληφθῇ αὕτη.

2. Ἐὰν ἡ Βουλὴ δεχθῇ τὴν περὶ κατηγορίας καὶ παραπομπῆς τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας πρότασιν, ἐκλέγει διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας μέχρι πέντε βουλευτάς, μετ' ἰσαρίθμων ἀναπληρωτῶν, πρὸς ὑποστήριξιν τῆς κατηγορίας ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 86 τοῦ Συντάγματος δικαστηρίου. Οἱ ἀναπληρωταὶ καλοῦνται καὶ εἰς προσωρινὴν ἀναπλήρωσιν τῶν ὁπωσδήποτε κωλυομένων τακτικῶν. Οἱ ἐκλεγέντες κατήγοροι ἐνεργοῦν ἐγκύρως κατὰ πλειοψηφίαν, ἔχουν δὲ τὰς κατὰ τὸν Κώδικα Ποινικῆς Δικονομίας ἁρμοδιότητας τοῦ εἰσαγγελέως πλημμελειοδικῶν.

Ἄρθρον 13.

1. Ἀποφασισθείσης ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῆς εἰσαγωγῆς εἰς δίκην τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς προβαίνει εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 86 τοῦ Συντάγματος καὶ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 103 τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς, ἐφαρμοζομένων καὶ ἐν προκειμένῳ, κλήρωσιν τῶν μελῶν τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου.

2. Μετὰ τὴν γενομένην κλήρωσιν, ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἀποστέλλει ἀμελλητὶ εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἀρείου Πάγου τὴν περὶ κατηγορίας καὶ εἰσαγωγῆς εἰς δίκην τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, τὰ ὀνόματα τῶν κληρωθέντων μελῶν τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου καὶ τῶν ἐκλεγέντων κατηγόρων, ὡς καὶ ὁλόκληρον τὴν σχηματισθεῖσαν δικογραφίαν.

Ἄρθρον 14.

1. Διὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 86 τοῦ Συντάγματος Εἰδικοῦ Δικαστηρίου διαδικασίαν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων αὐτοῦ, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις περὶ τοῦ δικαστηρίου τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τῆς ἐνώπιον αὐτοῦ διαδικασίας, ὡς καὶ αἱ διατάξεις τοῦ ἑκάστοτε ἰσχύοντος νόμου περὶ εὐθύνης Ὑπουργῶν.

2. Ἡ λῆξις τῆς συνόδου ἢ τῆς περιόδου τῆς Βουλῆς δὲν δύναται νὰ ἀναστείλῃ τὴν πρόοδον τῆς δίκης.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 104 τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον διαδικασίας.

Ἄρθρον 15.

Ἀπαιτήσεις ἀστικῆς φύσεως ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ παρόντος ἀσκοῦνται μόνον ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρον 16.

Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου κρίνεται καὶ ἡ εὐθύνη τῶν ὑπὸ τῆς παρούσης Βουλῆς ἐκλεγέντων Προέδρων τῆς Δημοκρατίας.

Ἄρθρον 17.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Φεβρουαρίου 1976

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Φεβρουαρίου 1976

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(2)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 94

Περὶ τῆς εἰδικότητος διὰ τὴν πλήρωσιν τῆς θέσεως ἰατροῦ παρὰ τῇ Ὑπηρεσίᾳ Διοικητικοῦ τοῦ Ὑπουργείου Προεδρίας Κυβερνήσεως.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις α) τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν.Δ. 216/1974 «περὶ συστάσεως Ὑπουργείου Προεδρίας Κυβερνήσεως» καὶ β) τοῦ ἄρθρου 10 παρ. 1 τοῦ Ν. 51/1975 «περὶ ἀναδιοργανώσεως τῶν δημοσίων πολιτικῶν ὑπηρεσιῶν».

2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 31/1976 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τῶν Ἡμετέρων Ὑπουργῶν Προεδρίας Κυβερνήσεως καὶ Οἰκονομικῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ ἐν ἄρθρῳ 61 τοῦ Π.Δ. 770/1975, ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Π.Δ. 935/1975, προβλεπομένη θέσις ἰατροῦ δύναται νὰ πληροῦται ἐξ ἰατρῶν εἰδικότητος παθολόγου ἢ χειρουργοῦ ἢ γυναικολόγου.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον Ὑπουργὸν Προεδρίας Κυβερνήσεως, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Φεβρουαρίου 1976

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ — **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΑΛΛΗΣ**

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ — **ΕΥΑΓΓ. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ**

(3)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 95

Περὶ ἐγκρίσεως προσχώσεως θαλασσίας ἐκτάσεως εἰς θέσιν Ἀγριὰ Βόλου ἔμπροσθεν τοῦ ἐργοστασίου τῆς Α.Γ.Ε.Τ. «ΟΛΥΜΠΟΣ», ὑπὸ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Βόλου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει: 1) Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Α.Ν. 2344/1940 «περὶ αἰγιαλοῦ καὶ παραλίας», 2) τὸ ὑπ' ἀριθ. 1920/996/17 Νοεμβρίου 1975 ἔγγραφον τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Βόλου, ἐκδοθὲν μετὰ προηγουμένην ἀπόφασιν τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς, 3) τὸ ὑπ' ἀριθ. Φ. 552/218666/1 Μαΐου 1975 ἔγγραφον τοῦ Ἀρχηγείου Ἐνόπλων Δυνάμεων, 4) τὸ ὑπ' ἀριθ. 2213/9 Ἀπριλίου 1975 ἔγγραφον τῆς Δ/νσεως Λιμενικῆς Ἀστυνομίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, 5) τὰ ὑπ' ἀριθ. Ε. 15918/1625/3 Ἰουνίου 1975 καὶ Ε 1700/4 Ἰουνίου 1975 ἔγγραφα τῶν Δ/νσεων Ε2/γ καὶ Ε3/β, ἀντιστοίχως, τῆς Ὑπηρεσίας Οἰκισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων, 6) τὸ ὑπ' ἀριθ. 518711/26 Μαΐου 1975 ἔγγραφον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ, 7) τὸ ὑπ' ἀριθ. Α/Φ14/23900/1788/14 Ἰουνίου 1975 ἔγγραφον τῆς Δ/νσεως Ἀρχαιοτήτων τοῦ Ὑπουργείου Πολιτισμοῦ καὶ Ἐπιστημῶν, 8) τὸ ὑπ' ἀριθ. Γ3/109092/18 Νοεμβρίου 1975 ἔγγραφον τῆς Ὑπηρεσίας Κοιν. Ὑπηρεσιῶν τῆς Νομαρχίας Μαγνησίας, 9) τὰ ὑπ' ἀριθ. Γ4/6/83/Φ35-β/5 Ἀπριλίου 1975 καὶ Γ4 2/367/Φ35-β/1 Δεκεμβρίου 1975 ἔγγραφα τῆς Δ/νσεως Λιμενικῶν Ἔργων (Γ4/α) τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων, 10) τὴν ἀπὸ 12 Δεκεμβρίου 1975 σύμφωνον γνωμοδότησιν τῆς παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιτροπῆς Δημοσίων Κτημάτων, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Ἐγκρίνομεν τὴν ὑπὸ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Βόλου πρόσχωσιν θαλασσίας ἐκτάσεως, ἐμβαδοῦ τεσσάρων χιλιάδων ἑπτακοσίων ἐνενήκοντα πέντε τετραγωνικῶν μέτρων (3.795 $μ^2$), κειμένης ἐντὸς τῆς ἐγκεκριμένης ζώνης τοῦ Λιμένος Βόλου, εἰς θέσιν Ἀγριὰ Βόλου καὶ συνεχομένης τοῦ ἔμπροσθεν τοῦ ἐργοστασίου «ΟΛΥΜΠΟΣ» τῆς Α.Γ.Ε.Τ., χώρου τῆς χερσαίας ζώνης, ὡς αὕτη εἰκονίζεται εἰς τὸ ὑπὸ κλίμακα 1:500 τοπογραφικὸν διάγραμμα τοῦ Πολ. Μηχανικοῦ Ἀλκ. Ἠλ. Γιαννοπούλου, δεόντως τεθεωρημένον τὴν 29 Ὀκτωβρίου 1975 ὑπὸ τῆς Δ/νσεως Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Νομοῦ Μαγνησίας, πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ, συνεπείᾳ τῆς ἀπὸ 25 Ἰουλίου 1975 (ΦΕΚ 158/1975 τ. Α') συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἀνωνύμου Γενικῆς Ἑταιρείας Τσιμέντων (Α.Γ.Ε.Τ.), ἱδρυθησομένου ὑπὸ τῆς συμβασιούχου Ἑταιρείας ἐργοστασίου παραγωγῆς τσιμέντων.

Ἡ παροῦσα ἔγκρισις παρέχεται ὑπὸ τοὺς ἀκολούθους ὅρους:

1. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐργασιῶν τῆς προσχώσεως θὰ γίνῃ ἀπαραιτήτως βάσει μελέτης ἐγκρινομένης ὑπὸ τῆς Δ/νσεως Λιμενικῶν Ἔργων (Γ4) τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων καὶ ἐντὸς εὐλόγου χρονικοῦ διαστήματος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

2. Ἡ πρόσχωσις θὰ ἐκτελεσθῇ δι' ἐγκιβωτισμοῦ, πρὸς ἀποφυγὴν διασκορπισμοῦ τοῦ ἐναποτιθεμένου ὑλικοῦ καὶ τῆς ἕνεκα τούτου ἀλλοιώσεως τῶν βαθῶν τῆς περιοχῆς, δαπάναις τῆς συμβασιούχου Ἑταιρείας καὶ ἄνευ ἐπιβαρύνσεως ἢ ἀπαιτήσεως τινὸς πρὸς ἀποζημίωσιν ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου ἢ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Βόλου. Τυχὸν βυθοκορήματα, ἐφ' ὅσον δὲν ἤθελον χρησιμοποιηθῇ διὰ τὰς αἰτουμένας προσχώσεις, διασκορπισθοῦν εἰς θαλασσίαν περιοχὴν ἐκτὸς τῆς λιμενικῆς θαλασσίας ζώνης καὶ εἰς βάθη μεγαλύτερα τῶν πεντήκοντα (50) μέτρων.

3. Ἡ συμβασιοῦχος Ἑταιρεία οὐδὲν δικαίωμα θὰ ἔχῃ ἐπὶ τοῦ κατὰ τ' ἀνωτέρω δημιουργηθησομένου γηπέδου, ὅπερ κατὰ μὲν τὴν κυριότητα ἀνήκει εἰς τὸ Δημόσιον, κατὰ δὲ τὴν χρῆσιν καὶ ἐκμετάλλευσιν εἰς τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Βόλου.

4. Κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου τούτου καὶ μετὰ ταύτην θὰ τηρηθῶσι πάντα τὰ ὑπὸ τῆς οἰκείας Λιμενικῆς Ἀρχῆς καὶ τῆς Ὑπηρεσίας Φάρων καὶ Ὑδρογραφικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ἀρχηγείου Ναυτικοῦ ὑποδειχθησόμενα μέτρα ἀσφαλείας κλπ., ὡς καὶ τυχὸν ὑφιστάμενοι περιορισμοὶ χωροταξικοῦ σχεδίου ἐν τῇ περιοχῇ.

5. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκτέλεσις οἰουδήποτε ἑτέρου ἔργου εἰς τὴν περιοχὴν ταύτην ἄνευ σχετικῆς πρὸς τοῦτο ἀποφάσεως, ἐκδοθησομένης κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

6. Ἡ Ἑταιρεία διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου τούτου ὑποχρεοῦται, ὅπως λάβῃ σχετικὴν ἄδειαν παρὰ τῆς ἁρμοδίας πρὸς τοῦτο Ἀρχῆς.

7. Εἰς περίπτωσιν Ἐθνικῆς ἀνάγκης ἡ Ἑταιρεία ὑποχρεοῦται, ὅπως, ἐντὸς τακτῆς προθεσμίας καὶ ἄνευ ἀποζημιώσεως τινὸς ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου ἢ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Βόλου, ἐγκαταλείψῃ πάντα τὰ ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω χώρου ἐκτελεσθέντα ἢ ἐκτελούμενα ἔργα, ἐφ' ὅσον τοῦτο ἤθελε διαταχθῆ ἁρμοδίως. Ἐπίσης εἰς περίπτωσιν ἐμπολέμου καταστάσεως θὰ ἐφαρμοσθοῦν αἱ περὶ ἐπιτάξεως διατάξεις, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς τοιαύτας τοῦ Ν.Δ. 2687/1953.

8. Μετὰ τὸ πέρας τῆς κατασκευῆς τοῦ ὅλου ἔργου δέον ὅπως ὑποβληθοῦν ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας εἰς τὴν Ὑδρογραφικὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ναυτικοῦ σχεδιαγράμματα κλίμακος 1:1000 ἐμφαίνοντα τὰ ἐκτελεσθέντα ἔργα μετὰ τῶν πέριξ τούτων βαθῶν, ὡς καὶ κλίμακος 1:10.000, ἐμφαίνοντα τὴν θέσιν τῶν ἐκτελεσθέντων ἔργων ἐν σχέσει πρὸς τὴν πέριξ περιοχήν.

9. Ἡ μὴ τήρησις ἢ καὶ ἡ μὴ ἀκριβὴς ἐκπλήρωσις οἱουδήποτε τῶν ἀνωτέρω ὅρων, συνεπάγεται τὴν αὐτοδικαίαν ἀνάκλησιν τῆς διὰ τοῦ παρόντος παρεχομένης ἐγκρίσεως.

Εἰς τὸν Αὐτὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Φεβρουαρίου 1976

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

(4)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 96

Περὶ διορισμοῦ μελῶν Διοικητικοῦ Δικαστηρίου Ναυτικῶν Ἐπιτάξεων, διὰ τὸ ἔτος 1976.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις:

α) Τῶν ἄρθρων 215 καὶ 216 τοῦ Ν. 4442/1929 (ΦΕΚ 339 Α') «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου 1926 Ν.Δ. περὶ Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν Εἰσφορῶν καὶ Ναυλώσεων» ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Α.Ν. 2258/1940 (ΦΕΚ 99/1940) «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων τοῦ Νόμου 4442/1929» καὶ

β) Τὸ ἄρθρον μόνον τοῦ Α.Ν. 1011/1946 «περὶ ἀναπληρωματικῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου Ναυτικῶν Ἐπιτάξεων Ν. 4442/1929», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον Μόνον.

1. Ὁρίζομεν ὡς τακτικὰ καὶ ἀναπληρωματικὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου Ναυτικῶν Ἐπιτάξεων διὰ τὸ ἔτος 1976 τούς:

Τακτικὰ Μέλη:

α) Ἀρεοπαγίτην Γεωργανᾶν Ἰωάννην
β) Ἐφέτην Ματσαηδόνην Σπυρίδωνα
γ) Πλοίαρχον Π.Ν. Τρουπάκην Δ.
δ) Ἀντ/ρχον Λ.Σ. Λυκούδην Παναγιώτην
ε) Δ/ντὴν Γ.Λ. τοῦ Κράτους Κεχρῆν Χρῆστον
στ) Ἐπίτροπον τοῦ Κράτους τὸν Νομικὸν Σύμβουλον Υ.Ε.Ν.

Ἀναπληρωματικὰ Μέλη:

α) Τοῦ Ἀρεοπαγίτου Γεωργανᾶ Ἰωάννου, τοὺς Ἀρεοπαγίτας Θεοδωρόπουλον Παῦλον καὶ Ξανθόπουλον Ξάνθιππον.

β) Τοῦ Ἐφέτου Ματσαηδόνη Σπυρίδωνος, τοὺς Ἐφέτας Περδίκην Δημήτριον καὶ Χρῆστον Σαρτζετάκην.

γ) Τοῦ Πλοιάρχου Π.Ν. Τρουπάκη Δ., τοὺς Πλοιάρχους Π.Ν. Γκιόκεζαν Α. καὶ Μπεκύρον Π.

δ) Τοῦ Ἀντ/ρχου Λ.Σ. Λυκούδη Παναγιώτου, τοὺς Ἀντ/ρχους Λ.Σ. Προκόπην Κων. καὶ Πέππαν Ἰωάννην.

ε) Τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους Κεχρῆ Χρήστου, τοὺς Δ/ντὰς τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους Βαγενᾶν Παναγιώτην καὶ Φωτιάδην Δημήτριον.

στ) Τοῦ Ἐπιτρόπου τοῦ Κράτους Νομικοῦ Συμβούλου ΥΕΝ, τὸν ἑκάστοτε Νομικὸν Σύμβουλον τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

2. Γραμματέα τοῦ ὡς ἄνω Δικαστηρίου ὁρίζομεν τὸν Ὑποπλοίαρχον Λ.Σ. Χαρτοφύλην Κων., ἀναπληρωματικὸν δὲ τούτου τὸν Ὑποπλοίαρχον Λ.Σ. Παρασκευᾶν Ἰωάννην.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Φεβρουαρίου 1976

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΓΓΟΝΑΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

(5)

Περὶ τροποποιήσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 93/16/24.9.75 ἀποφάσεως τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς «περὶ καθορισμοῦ τῶν ἐπιτοκίων χρηματοδοτήσεων.

(Ἀπόσπασμα Πρακτικῶν τῆς ὑπ' ἀριθ. 126/26.1.76 συνεδριάσεως τῆς Ὑποεπιτροπῆς Πιστώσεων).

ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἡ Ὑποεπιτροπὴ Πιστώσεων ἀναφερομένη εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 93/16/24.9.75 ἀπόφασιν τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς «περὶ ἐπιτοκίων χρηματοδοτήσεων» καὶ εἰδικώτερον εἰς τὴν διάταξιν αὐτῆς κεφαλαίου Δ' «ἐφαρμογὴ ἐπιτοκίων»

ΑΠΕΦΑΣΙΣΕ

τὴν ἀντικατάστασιν τῆς προρρηθείσης διατάξεως ὡς ἀκολούθως:

«Δ' ἐφαρμογὴ ἐπιτοκίων

Ἡ ἰσχὺς τῶν περὶ ἐπιτοκίων διατάξεων τῆς παρούσης ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1ης Ὀκτωβρίου 1975. Ἐπὶ τῶν ὑφισταμένων κατὰ τὴν 30.9.75 ὑπολοίπων δανείων ἐφαρμόζονται τὰ ἐπιτόκια τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τῶν, μεταξὺ Τραπεζῶν καὶ δανειοληπτῶν δανειστικῶν συμβάσεων, ἀναπροσαρμοζόμενα εἰς τὰ διὰ τῆς παρούσης καθοριζόμενα νέα ἐπίπεδα ἐφ' ὅσον ὑπάρχει σχετικὴ πρόβλεψις ἐκ τῶν δανειστικῶν συμβάσεων».

Ἡ παροῦσα ἀπόφασις δημοσιευθήσεται εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως (τεῦχος πρῶτον).

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Φεβρουαρίου 1976

Ὁ Διευθυντὴς
ΜΙΧ. Ν. ΚΥΡΙΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ